

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa R. K.

przeciwko "P." Zakładowi Techniczno - Budowlanemu Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2005 r.,

kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w O.

z dnia 29 stycznia 2004 r., sygn. akt V Pa .../03,

odrzuca kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 29 stycznia 2004 r. (V Pa 451/03) oddalił apelację powoda – R. Kr. od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 2003 r. (IV P .../02) oddalającego powództwo o odszkodowanie przeciwko 'P.' Zakładowi Techniczno-Budowlanemu Spółka z o.o. w O. oraz nakazującego stronie pozwanej sprostowanie świadectwa pracy powoda w taki sposób, że jako datę ustania stosunku pracy należy wpisać dzień 12 grudnia 2002 r., a także zasądzającego od powoda na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 stycznia 2004 r. pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie: po pierwsze – art. 8 w związku z art. 52 § 1 oraz art. 30 § 3 k.p.; po drugie art. 382 w związku z art.

233 § 1 oraz art. 328 § 2 k.p.c. „poprzez niedokonanie przez Sąd oceny dowodów w oparciu o wszechstronne rozważenie materiału w sprawie”, a w konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę lub o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 sierpnia 2003 r. oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odrzuceniem. Tymczasem w kasacji w niniejszej sprawie ani w jej *petitum*, ani też w jej uzasadnieniu nie zostały przedstawione tak określone okoliczności, które miałyby uzasadniać jej rozpoznanie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c. orzekł jak w sentencji..

Teza:

Nie przedstawienie w kasacji „okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), a więc nie wskazanie w niej na występujące w sprawie okoliczności, o których mowa jest w art. 393 § 1 pkt. 1 lub pkt. 2 k.p.c. (*a contrario*) względnie w art. 393 § 2 k.p.c., przesądza o odrzuceniu kasacji (art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c.).